

II Księga Królewska

Rozdział 8

1. Zaś Elisza rozmawiał z tą kobietą, której syna wskrzesił, mówiąc: Wstań i wyrusz; ty, wraz z całą swoją rodziną, i przebywaj gdziekolwiek będziesz mogła; bowiem WIEKUISTY przywoła na ten kraj siedmioletni głód, który poniekąd już nastał. 2. Zatem owa kobieta wstała i uczyniła według słowa Bożego męża. Wyruszyła wraz ze swoją rodziną i przebywała przez siedem lat w ziemi pelisztyńskiej. 3. A po upływie siedmiu lat stało się, że ta kobieta wróciła z pelisztyńskiej ziemi oraz wyszła, by skarżyć się królowi odnośnie domu i swego pola. 4. Zaś król rozmawiał właśnie z Giechazym, sługą Bożego męża, i rzekł: Opowiedz mi o tych wielkich czynach, których dokonał Elisza. 5. Zatem gdy opowiadał królowi jak wskrzesił zmarłego, oto przybyła właśnie ta kobieta, której syna wskrzesił, by skarżyć się królowi odnośnie domu i swojego pola. A Giechazy powiedział: Panie mój i królu! Oto ta kobieta i oto jej syn, którego wskrzesił Elisza. 6. Więc król pytał kobietę, a ona mu odpowiadała. I król jej przydzielił dworzanina z poleceniem: Postaraj się jej zwrócić wszystko, co do niej należy, wraz z całym plonem pola, od dnia kiedy opuściła kraj – aż dotąd. 7. Zaś Elisza przybył do Damaszku, kiedy król aramejski Benhadat był chory. I zawiadomiono go, mówiąc: Przybył tu Boży mąż. 8. Wtedy król powiedział do Hazaela: Zabierz ze sobą podarki, wyjdź na spotkanie Bożego męża i przez niego zapytaj się WIEKUISTEGO, mówiąc: Czy wyzdrowieję z mojej choroby? 9. Zatem Hazael wyszedł mu na spotkanie i zabrał ze sobą podarunki – różnego rodzaju kosztowności Damaszku ładunek czterdziestu wielbłądów. A kiedy przed nim stanął, powiedział: Twój syn, król aramejski Benhadat, posyła mnie do ciebie i pyta: Czy wyzdrowieję z tej mojej choroby? 10. Zatem Elisza mu odpowiedział: Idź i mu oświadczyć: Żyć, będzie utrzymany przy życiu! Aczkolwiek WIEKUISTY mi ukazał, że musi umrzeć. 11. Przy czym utkwiał wzrok na Hazaelu oraz go na nim zatrzymał, aż do uprzykrzenia. Potem mąż Boży zapłakał. 12. Wtedy Hazael się zapytał: Czemu płaczesz, panie? Odpowiedział: Gdyż wiem ile zrobisz złego synom Izraela. Ich warownie spalisz ogniem, ich młodzież wymordujesz mieczem, roztrącisz ich niemowlęta oraz rozplatasz ich brzemienne. 13. Zatem Hazael powiedział: Czymże jest twój sługa, ten pies, by spełnił tak wielką rzecz? A Elisza odpowiedział: WIEKUISTY mi cię ukazał, jako króla nad Aramem. 14. Potem odszedł od Eliszy, a kiedy wrócił do swego pana, ten go zapytał: Co ci mówił Elisza? Więc odpowiedział: Przeżyjesz, będziesz utrzymany przy życiu! 15. Jednak nazajutrz wziął plecioną makatkę, zamoczył ją w wodzie i rozpostarł na jego twarzy tak, że umarł. Zaś Hazael zamiast niego został królem. 16. Piątego roku Jorama, potomka Ahaba, izraelskiego króla, gdy królem judzkim był jeszcze Jozafat – rządy objął Joram, syn judzkiego króla Jozafata. 17. Kiedy objął rządy miał dwadzieścia dwa lata, a panował w Jeruzalaïm osiem lat. 18. Zaś postępował drogą izraelskich królów; tak, jak robili ci, z domu Ahaba; bo pojął za żonę córkę Ahaba, więc czynił to, co było niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO. 19. Jednak WIEKUISTY nie chciał zniszczyć Judy, z uwagi na swojego sługę Dawida; tak, jak mu

przrzekł, że po wszystkie czasy zostawi iskierkę jemu i jego synom. **20.** Za jego dni, spod władzy judzkiej odpadł Edom i ustanowił nad sobą króla. **21.** Zaś Joram wyciągnął wraz ze wszystkimi wojennymi wozami do Cairu. Ruszył nocą oraz poraził Edomitów, którzy go okrążyli, jak i wodzów wojennych wozów tak, że lud rozpierzchnął się do swych namiotów. **22.** Niemniej Edom odpadł spod władzy judzkiej aż po dzisiejszy dzień. Owego czasu zbuntowała się również Libna. **23.** A co do innych spraw Jorama i wszystkiego, czego dokonał – to przecież spisano w Księgach Dziejów Judzkich Królów. **24.** I Joram spoczął przy swoich przodkach, i został pochowany przy swoich przodkach w mieście Dawida. A zamiast niego, objął rządy jego syn Achazja. **25.** Dwunastego roku Jorama, potomka króla izraelskiego Ahaba, objął rządy Achazja, syn króla judzkiego Jorama. **26.** Achazja, gdy objął rządy, miał dwadzieścia dwa lata i panował w Jerozolimie jeden rok. Zaś imię jego matki to Atalja córka króla izraelskiego Omrego. **27.** A postępował drogą domu Ahaba i czynił to, co było niegodziwym w oczach WIEKUISTEGO – tak, jak ci z domu Ahaba; bowiem był spowinowacony z domem Ahaba. **28.** I z Joramem, synem Ahaba, wyruszył na wojnę przeciw królowi aramejskiemu Hazaelowi, pod Ramot w Gileadzie; jednak Aramejczycy zranili Jorama. **29.** Zatem król Joram wrócił, by w Izraelu leczyć się z różnych ran, które mu w Ramath zadali Aramejczycy, gdy walczył z królem aramejskim Hazaelem. Zaś Achazja, syn Jorama, król judzki, przybył odwiedzić w Izraelu Jorama, potomka Ahaba, ponieważ był chory.

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012